

esperanto

(in brief) by *hussayn al-'amily*
(london – united kingdom)

malscio

Neniu povus koni min same kiel mi min,
Kaj ha kiom mi malkonas min!
1997

via brako

Tion, kion via brako ne kapablas,
Malkapablas via glavo.
1993

profeteco

Chiu homo estas profeto,
Vivo komencas per tio,
Kaj per tio ghi finiihas.
1988

felicho

Se ni adoptus:
De paganismo respekton de tero kaj prauloj,
Kaj de orientaj religioj spiritismon,
Kaj de Judaismo vision kaj firmecom,
Kaj de Kristneco amond kaj tolerencon,aj
Kaj de Ismao la varmon de kredo,
Kaj de la homareco klopodon por unuigho,
Se ni prenis tiun chion de tiuj chiuj,
Tiam ni farighus la felighaj homoj.
1990

el liberigho

la earero

(antaŭ difino de spaco kaj tempo)

Mi trafis min aerero vaganta en la universo, sen limoj de spaco, nek de tempo, kaj daŭris la vagadon ĝis mi finiĝis en pulmon de bebo ekde kie mi sentis vivon kaj finiĝis part de humareco.

1995

la melodio

(pri tero, kiu regajnis sian liberecon)

Homoj interbatalis sur tero ĝis preskaŭ malaperis ties libereco, kaj kudukis ties trajtoj. Audighis tamen intertempe melodio de paco, kiun deklamis birdoj, araboj, riveretoj - melodio de postvivo, kiun launchis nia amema, zorgema Naturo.

1997

poemo

(trankvilo sur la Volga)

Jen poemo, sen poeto, kiu memorigas min pri popolo:

*Filchjo,**Se vi sopiras al mi,**Dum mi absorbigas en mian forĉeston,**Travivu vian vivon plenplene,**Kaj kiam viavice vi tiel emos,**Aliru al mia templo,**Tien vi trovios min,**Tenanta paperon kaj skribilon,**Serchante ion novan.*

1997

la roko

(Gobi – Mongolia)

En mia songho mi estis roko - virga, En mian ĉeston renkontighis du geamantoj. Ili dezegnis sian amon sur min, kio ja aspiris al mia virgeco.

1995

la nobelo

... La morto vagis chirkau la templo de la nobelo tamen nevolintis eniri pro tio, ke ghi sentis omagho al tiu prestigha maljunulo. La nobelo tamen alvokis lin, kiu eventuale davis akcepti la alvokon. La majesta aghulo tiel kunighis kun la naturo kaj procezighis kun ghi ene de la vasta universo same kiel faris chiuj siaj prauloj. Tielmaniere li alighis al la vero, kiun li chiam klopodis priserchi, kies parto tamen li chiam estis.

Parencoj kaj aliaj homoj rapidghis por deklami la lastan saluton al la gravulo de la lando. Kelkaj faris la incenson kaj preghis por lia sankteco, aliaj vidis ondojn da lumo chirkaue de la templo, kio ekaperis kiel signo de nova profeteco.

Tamen la unuenaskito de la unuenaskito malfaldis la testamenton de sia avo kaj laude legis chi ties enhavon al audintaro:

“Mia vivo estas mia testamento, tralegu ghin kaj pripensu ghin. Chiam memoru, ke iu ajn el vi ne estas pli virta ol iu ajn el vi. Se temas pri mi, mi estas ordinara homo, ech se mi estis el liberpensuloj inter vi, kun espero, ke mi ne estos la lasta el ili.

“La tago de mia forpaso estu festo pro mia kunigho al la vero kaj liberigho al la universo. Mia tombo estu ene de mia templo, kaj estu simpla, kaj sur la tomboshtono estu skribita jeno: Chi tie kushas homo el la verda valo. Mia templo restu chiam malfermata kaj ankau lasu ghin nature kadukighi sen riparo ghia fina malapero en la naturon.

“Miaj geamatoj, ghoju por mi. Kiom ajn ampleksa estas la loko, la malloko estas pli ampleksa; kiel longe dauras la tempo, la maltempo estas pli daura; kiel granda estas la potenco de la sentebrajho, la malsentebrajho estas pli potenca; kaj kiom granda estas la ekzisto, la malekzisto estas granda.

1996

الثقافة بالمجان

Ath-Thaqafa bil Majjan

Série littéraire gratuite établie et dirigée depuis 1991 par
Free of charge literary series established and directed since 1991 by
Serie literaria gratuita establecida y dirigida desde 1991 por
Naji Naaman

najinaaman
an-najiyat

AN-NAJIYYAT

النَّجِيَّات

© *Tous droits réservés* – All rights reserved – *Todos los derechos reservados* – الحقوق محفوظة
Maison Naaman pour la Culture & www.najinaaman.org